

# La feina ben feta té premi

EL MIRADOR

RAMON SUÑÉ  
Barcelona

Ja fa gairebé 200 anys, el 1830, una aleshores encara molt jove Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País (Sebap) va començar a reconèixer amb els seus premis al Mèrit personalitats del país destacades en els àmbits econòmics, socials, industrials, científics i culturals del país. A mitjans del segle XIX, i seguint l'exemple de l'Acadèmia Francesa, va instaurar els premis a la Virtut "per accions meritòries d'individus de la classe obrera". Aquesta tradició d'enaltir públicament els valors de l'excel·lència, d'aquesta "feina ben feta" que és en la clau del progrés de Catalunya, s'ha mantingut viva durant dos segles i té cada any una cita al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

El 2016, Amics del País va actualitzar la convocatòria dels seus premis anuals amb un doble propòsit: promocionar la formació en el camp de la investigació científica i enderrocar les muralles de la desigualtat. Ahir, l'entitat bicentenària que presideix Miquel Roca i Junyent, sempre fidel a aquest molt bon costum, va lliurar les quinze beques Dr. Joan Guinovart, dotades amb 4.500 euros cadascuna, a joves investigadors perquè facin una estada mínima de tres mesos en universitats o centres d'investigació de l'estranger.

Així mateix, va atorgar el premi Llegat Valldejuli 2026, amb una dotació de 20.000 euros, a l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà (AcidH), una entitat sense ànim de lucre que, des d'una perspectiva sistèmica i comunitària, treballa per millorar la qualitat de vida de les persones amb funcionament intel·lectual limitat i altres diversitats al llarg de tot el



Els guardonats amb les autoritats a l'acte celebrat al Saló de Cent

seu cicle vital, des de la infantesa fins a la vellesa. AcidH és un exemple del foment de la igualtat d'oportunitats que promou el ric teixit associatiu català per evitar que els col·lectius més vulnerables de la nostra societat

## Amics del País guardona l'Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà

puuguin sentir-se desatesos.

Una cerimònia que uneix com poques la història amb el present, la tradició i el patrimoni comú amb el progrés, no podia tenir millor ponent que el màxim representant d'una de les entitats més arrelades a aquesta

ciutat. El rector de la Universitat de Barcelona (UB), Joan Guàrdia, va ser l'encarregat de pronunciar el discurs d'obertura, la conferència *La Universitat i la Ciutat*, en motiu del 575è aniversari de la fundació de la institució acadèmica. En la seva intervenció, el rector va renovar el compromís de la UB amb una Barcelona i la seva àrea metropolitana, a les quals desitja continuar aportant els seus millors recursos mitjançant l'impuls de projectes tan ambiciosos i de tan complexa elaboració com el del futur campus de salut del Clínic, una de les properes grans apostes per aquesta excel·lència que ha de continuar sent senya d'identitat de la metrópolis.

De fet, la relació entre la Sebap i la UB ve de lluny. Amics del País va tenir un paper molt destacat en la restitució de la

Universitat de Barcelona a la ciutat fins al punt que el primer rector d'aquesta institució recuperada va ser Albert Pujol Gurena, en aquell temps president de la societat.

Apunteu els següents noms i les universitats de procedència. Segurament, d'aquí a uns anys, en sentireu a parlar: Mar Alsina (UOC), Ana Diaz (UB), Bernat Remolins (UdG), Ingrid Castañé (Institut Català de Recerca i Patrimoni Cultural), Joel Castañó (UPC), Lucía Pallarés (UAB), Melania Brito (UAB), Mengwey Lin (UB), Oriol Bracons (UAB), Carlos Gallego (UB), Carlos Urutia (UOC), María Celia Ramírez (UB), Marina López (UAB), Mireia Pont (UAB) i Raquel Blanco (IRB). Majoria de dones en un quadre d'honor del 2026 que aspira a ser tan magnífic com el de les anteriors edicions d'aquests premis. ●

## Un institut de Nou Barris formarà els futurs ferroviaris

REDACCIÓ Barcelona

L'institut Pablo R. Picasso, al districte de Nou Barris, ampliarà el pròxim curs l'oferta de formació professional (FP) i començarà a especialitzar-se en el sector ferroviari, amb dos nous cicles formatius d'alta ocupabilitat. Amb aquesta nova oferta, el centre continua el procés de transformació en un centre d'ensenyaments postobligatoris que concentrarà l'oferta de batxillerat i cicles formatius de la zona nord del districte.

Raquel Gil, tinenta d'alcaldia de Promoció Econòmica i Ocupació de l'Ajuntament de Barcelona, va posar en valor aquesta transformació de l'institut, "que ja està definitivament fent el salt per ser centre de referència a nivell de ciutat i metropolità des del barri de Torre Baró". Gil va emmarcar la transformació en tota una aposta estratègica de Barcelona i de Catalunya per a la formació en l'àmbit ferroviari, "molt relacionada també amb el canvi de competències i, per tant, amb la necessitat de nous perfils professionals".

L'Institut Pablo R. Picasso incorporarà un grup de grau mitjà de Manteniment de Material Rodant Ferroviari i un grup de grau mitjà de Gestió Administrativa orientada al sector del transport ferroviari. Els dos nous cicles, amb un total de 60 places, permetrà formar els especialistes encarregats de la seguretat, qualitat i eficiència dels trens i els professionals orientats a la gestió documental i tècnica de tallers i oficines del sector. ●

**D**urant la campanya de les municipals del 1991 ens van encarregar al ja desaparegut escriptor i periodista Joan Barril i a mi un reportatge sobre el municipi d'Ascó i els avantatges pecuniaris d'acollir dues centrals nuclears. En Joan en va tenir prou amb un cigaló a l'oportú bar Núcleo, un accelerat passeig pels carrers i un pregó en què s'anunciaven cursets de franc de tennis per retratar de manera incisiva l'opulència d'un poble (1.600 habitants) que amb els diners de la central ni tan sols ha sabut frenar la des població que tenalla les Terres de l'Ebre.

En canvi, amb un pressupost superior als 18 milions, Ascó gaudeix d'un equip de futbol a Primera Catalana —com Sant Cugat, Tortosa, Martorell o Viladecans— i fins i tot va arribar a competir a Tercera Divisió. Dos camps de futbol, un dels quals d'herba, pista d'atletisme i un equipament poliesportiu cobert per l'entorn i més enllà. A més d'una televisió local per cable.

## MÉS ENLLÀ DE L'EBRE

Josep Garriga



## Els diners de les nuclears

Ascó, com altres pobles de la Ribera d'Ebre, s'hauria convertit en un sequeral si no fos pels suculets ingressos de la nuclear. No és estrany que, a finals de febrer, el consell comarcal, sota la presidència d'ERC, aprovés per unanimitat

ajornar el tancament de les plantes i reclamés una moratòria per a la instal·lació de renovables a la zona. De moment, l'Ajuntament d'Ascó ha modificat els seus plans urbanístics per frenar la implantació d'eòlica i fotovoltaica, segons un informe de Renovem-nos publicat pel company Antonio Cerrillo. Dos complexos atòmics millor que quatre molins de vent. Els segons també produeixen kilowatts, però no euros a dojo.

Els diners procedents d'Ascó i Vandellòs funcionen de comodí. A més dels impostos directes, la Generalitat percep els Fons de Transició Nuclear, que, en teoria, haurien d'aprofitar els municipis circumdants per adaptar-se a la futura clausura de les centrals. És a dir, mitigar l'impacte econòmic i laboral. Uns fons que, amb el temps, han perdut la seva funció inicial i s'han convertit en un bati-bati que serveix tant per arreglar piscines i comprar taules i cadires per a festes com per reduir la plaga de senglars i conills. Batea en constitueix un exemple ben il·lustratiu. L'alcalde i parlamentari,

Joaquim Paladella (PSC), va anunciar en plena campanya de les municipals del 2023 l'obertura d'una fàbrica de pantalles led que ocuparia 20 persones. La planta, ubicada en una nau propietat del mateix Ajuntament, va ser inaugurada el juny del 2025 pel conseller Miquel Sàmper. La inversió va vorejar el milió d'euro.

## Dos complexos atòmics són millors que quatre molins de vent

ros, 800.000 de provinents d'aquests fons. La factoria, avui dia, encara continua tancada per la venda de la matèria. Diuen que la diferència entre gestió pública i gestió privada s'explica en el pòquer. Jugant amb lleties alienes es llancen envirs i catxes. Amb els diners propis, una retirada a temps evita la fallida.